

Sygn. akt II Ca 157/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 2 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt (spr.)
Sędziowie:	SSO Janusz Roszewski SSO Jacek Chmura
Protokolant:	st. sekr. sąd. Jolanta Bąk

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2016 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa J. K. (1)

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kępnie

z dnia 22 grudnia 2015r. sygn. akt I C 289/13

1. oddała apelację,

2. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz J. K. (1) kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

SSO Janusz Roszewski SSO Wojciech Vogt SSO Jacek Chmura

Dnia 13 czerwca 2016 roku

II Ca 157/16

UZASADNIENIE

Powód J. K. (1) wystąpił przeciwko pozwanemu (...) S.A. z siedzibą w S. o zasądzenie kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią syna J. K. (2) oraz kwoty 10.000 zł tytułem

odszkodowania pieniężnego w związku ze znacznym pogorszeniem sytuacji życiowej z ustawowymi odsetkami od dnia 4 grudnia 2010 r., a także zasądzenia od pozwanego kosztów postępowania.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów.

Sąd Rejonowy w Kępnie wyrokiem z dnia 22 grudnia 2015 r. zasądził od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda J. K. (1) tytułem zadośćuczynienia kwotę 20.000,00 zł (dwadzieścia tysięcy złotych 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 grudnia 2010 roku do dnia zapłaty; oddalił powództwo w pozostałym zakresie i orzekł o kosztach postępowania.

Apelację od tego rozstrzygnięcia złożył pozwany zaskarżając wyrok w części zasądzającej ponad kwotę 16.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 grudnia 2010 r. i w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Zarzucił naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 321 § 1 k.p.c. w zw. z art. 187 §1 pkt. 1 i 2 oraz art. 316 § 1 k.p.c. poprzez:

1. ustalenie przez Sąd Rejonowy, że należne powodowi zadośćuczynienie bez uwzględnienia stopnia jego przyczynienia się do szkody winno wynosić 25 000 zł podczas gdy sformułowana przez powoda podstawa faktyczna żądania obejmowała żądanie zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda zadośćuczynienia w kwocie 20 000 zł, a w konsekwencji Sąd Rejonowy mógł ustalić jako kwotę zadośćuczynienia należnego powodowi bez pomniejszania jej o stopień przyczynienia się maksymalnie kwotę 20 000 zł,
2. pominięcie, że ustalenie przez Sąd kwoty zadośćuczynienia wyższej niż wynikająca z podstawy faktycznej żądania sformułowanej przez powoda stanowi wyrokowanie ponad żądanie, podczas gdy Sąd nie jest uprawniony do czynienia domniemań w zakresie żądania powoda,
3. pominięcie faktu, że powód w toku procesu przytaczał wyłącznie okoliczności faktyczne obrazujące rozmiar jego cierpienia oraz uzasadniające w jego ocenie jako odpowiednią sumę zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w wysokości 20.000 zł natomiast nie wywodził o okolicznościach mających uzasadniać, że odpowiednie zadośćuczynienie za doznaną krzywdę winno wynosić 25 000 zł.

Jednocześnie, w zakresie rozstrzygnięcia dotyczącego kosztów procesu, zarzucam naruszenie prawa procesowego, tj.: art. 98 k. p. c., art. 100 k. p. c., art. 109 § 2 k. p. c. oraz § 2 ust. 1 oraz § 2 ust. 1 i 2, § 3 ust. 1 i § 6 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu poprzez przyjęcie kosztów zastępstwa procesowego po stronie powoda w wymiarze wyższym niż wynikające z § 6 ust. 5 Rozporządzenia, jak i zasądzenia opłaty sądowej od zażalenia w wysokości 600 zł oraz błędne rozliczenie kosztów procesu między stronami.

W oparciu o te zarzuty wniósł o zmianę orzeczenia w zaskrzzonej części i zasądzenia zwrotu kosztów postępowania.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne i rozważania dokonane przez Sąd Rejonowy i uznaje je za własne. W takiej sytuacji gdy sąd odwoławczy orzeka na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w pierwszej instancji i aprobuje dotychczasowe ustalenia, nie musi ich powtarzać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CSK 18/07, Lex nr 966804; orzeczenie Sadu Najwyższego z dnia 13 grudnia 1935 r., C III 680/34. Zb. Urz. 1936, poz. 379, z dnia 14 lutego 1938 r., C II 21172/37, Przegląd Sądowy 1938, poz. 380 i z dnia 19 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., I CSK 147/05).

Należy w pierwszym rzędzie podnieść, że Sąd Rejonowy nie naruszył art. 321 k.p.c. i nie zasądził kwoty, która nie była objęta żądaniem zgłoszonym w pozwie.

Na gruncie polskiego postępowania cywilnego zajmowano się zagadnieniem przedmiotu procesu cywilnego. Przyjmuje się, że roszczenie procesowe stanowi przedmiot procesu cywilnego. Natomiast roszczenie procesowe to twierdzenie powoda o istnieniu albo nieistnieniu określonej normy indywidualno-konkretnej, przedstawione sądowi w celu wiążącego ustalenia tego istnienia albo nieistnienia. Inaczej mówiąc jest to żądanie powoda zindywidualizowane przytoczonymi okolicznościami faktycznymi (por. Witold Broniewicz, Postępowanie cywilne w zarysie, Warszawa 2014 r., s. 180).

Przenosząc te, elementarne, pojęcia dla procesu cywilnego na grunt naszego stanu faktycznego należy stwierdzić, że powód domagał się zasądzenia kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę w związku ze śmiercią najbliższego członka rodziny w konkretnym wypadku komunikacyjnym. Sąd zasądzając kwotę zadośćuczynienia w wysokości 20.000 zł ani nie wyszedł poza samą wartość roszczenia wskazaną w pozwie, ani poza stan faktyczny w pozwie określony. Ustalił bowiem zakres krzywdy, którą poniósł powód i okoliczności wypadku, w którym syn zmarłego poniósł śmierć.

Zasądzona kwota wartościowo nie wykracza poza żądanie pozwu i należna jest powodowi w oparciu o zdarzenia opisane w pozwie.

Sąd Rejonowy nie naruszył również przepisów o kosztach postępowania. W uzasadnianiu orzeczenia wskazał szczegółowo jakie koszty wziął pod uwagę jako koszty celowe, odniósł się również do spisu kosztów, gdzie stawka podstawowa została wprawdzie podwyższona ale z zachowaniem zasad wyrażonych w § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało zgodnie z art. 385 k.p.c. i 98 k.p.c., orzec jak w sentencji.

Jacek Chmura Wojciech Vogt Janusz Roszewski